

ENNI LEVI

ELIITTI-
SEURA-
LAISEN
"PÄIVÄ"
KIRJA

ATENA

© Enni Levi ja Atena / Kustannusosakeyhtiö Otava

Atena
Jyväskylä
atena.fi

ISBN 978-951-1-47065-6

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2023

Sisällys

Johdanto	9
Kuka olen?	II
Peruspolulta punavaloihin	14
Pyllytelyn porttiteoria	16
Vanha suola janottaa	20
Tie tuntemattomien tyttöystäväksi	23
Ensiluokkaisen rakastajattaren reunaehdot	24
(Seksi)työhaastattelu	26
Täydellisen tyttöystävän reseptiikka ja työohjeet	28
Eliittiseuralaisen synty	34
Ensimmäinen asiakas	37
Keikan käsikirjoitus: Smalltalkista syvyyksiin	42
Seuralaispalveluiden asiakkaat	46
Eliittiseuralaisuuden korvaamattomat	
luontoisedut	49
Syntiä, syyllisyyttä ja sielunpäästöjä	52
»Voisin mennä kanssasi naimisiin» ja muita	
tuskan aiheita	55

Seksimarkkinoiden tarjonta	60
Nihkeät liukkaat	65
The more the merrier! Kimppakeikkakliimaksit	68
Muut mimmit: aina nälkä ja koko ajan jano	70
Sex, drugs & sloppy dicks	73
Viisisataa minuutissa: rahatopit, tipit ja flopit	76
Kymppitonni yhdestä keikasta ja muita maagisten rahamiesten iloja	80
Money we making, money we spending – budjetoi tai kuole	82
Käteisen kitkerä kääntöpuoli	84
Kimalluksen kruunut ja klaavat – rahan hintana täydellisyyden taakka	87
Loputtoman päivystyksen piina	89
Larppauksen maailmanmestari palveluksessanne	91
Kuinka saada madam raivostumaan – välitysfirman siipien suojissa ja sivalluksissa	93
Stigma-prässin puristuksessa	98
Salattu taistelu tuulimyllyjä vastaan	101
Poikaystävä seuralaisuuden cheerleaderina	102
Loppuelämä olkapään yli vilkuillen	107

Johdanto

Loppukesän helleaalto jäi lasisten liukuovien ulkopuolelle, kun astelin sisään keskieurooppalaisen luksushotellin viileään aulaan. Pukumiesten ja -naisten silmäparit kääntyivät pitkältä baaritiskiltä suuntaani, kun korkokenkieni terävä kopina kajahteli korkeassa aulassa. Keskeytyneen puheensorinan jättämän hetkellisen hiljaisuuden katkaisi oivimiehen kohtelias tervehdys, johon vastasin nopealla nyökäyksellä ja hymyllä.

Siirryin laskelmoidusti eleganteille nahkadivaaneille, jotka oli aseteltu keskelle aulaa. Viereisellä muhkealla nahkasohvalla vanhempi herrasmies vilkuili sivusilmällä sanomalehtensä takaa mustiin stay up -sukkiin verhoittuja sääriäni. Kello oli muutamaa minuuttia vaille kaksi, kun istahdin futuristiselle divaanille ja tarkistin pienestä taskupeilistäni viimeisen kerran, että meikkini oli moitteeton. Asettelin peusta pehmeät, vaniljantuoksuiset hiukseni olkapäilleni kehystämään kasvojani. Kaiken tuli olla täydellistä. Sydämeni takoi jännityksestä pitsisiä rintaliivejäni vasten tiukan kynämekkonni alla.

Odotin ensimmäistä asiakastani, jonka tapaamispyynnön olin saanut lähes välittömästi eliittiseuralaistomistoon listautumiseni jälkeen. Kuljettajani oli kehottanut skannaamaan pitkähköä kiharatukkaista miestä, mutta kukaan baaritiskin tuijottamaan jääneistä pukumiehistä ei sopinut kuvaukseen.

Tasan kello kaksi, tapaamisaikaan, lasinen hissi liukui korkeuksista aulakerrokseen. Hissin modernien ovien takaa paljastui ryhdikäs, tyylikkääseen pukuun sonnustautunut mies, jonka kasvot syttyivät tietävään hymyyn katseidemme kohdatessa. Hän nyökkäsi huomaamattomasti – minä hymyilin takaisin. Nousin hitaasti ja arvokkaasti, varoen vilauttamasta sukkanauhojani tiukan mekkoni alta.

Mies katsoi minua intensiivisesti lämpimillä silmillään kiharoidensa alta, kun kävelin keinuen hänen luokseen. Tunsin silmäparien seuraavan meitä baaritiskiltä. Kohdatessamme nojauduin hitaasti kohti miehen kasvoja ja painoin paikalliseen tapaan poskisuudelman vasta-ajellulle poskelle. Mies tuoksui hyvältä, suihkunraikkaalta. Hänen kasvoilleen nousi hento puna, kun käännymme yhdessä takaisin hissiin ja kohti yhteistä, salaista parituntista.

Seitsemännen kerroksen sviitissä jatkuneesta tapaamisesta kerron myöhemmin, mutta ensin täytyy palata ajassa taaksepäin. Miten päädyin tuona iltapäivänä luksushotellin nahkasohville liukuvoidetta pikkuhousuissani, maksulliseksi tyttöystäväksi rahamiehille?

Työskentelin opiskeluvuosinani Girlfriend Experience-eliittiseuralaisena keskieurooppalaisen suurkaupungin seurapiireissä, joissa samppanja ei lipittämällä lopu ja pohjaton rakkaudennälkä kurnii. Parhaat tytöt voivat tienata

seksityön formuloissa viisinumeroisia summia kuukaudessa, mutta rahalla on hintansa: täydellisen tyttöystävän taakka on raskas kantaa.

Päivisin istuin yliopiston luennoilla ja iltaisin pukumiesten päivällisillä keräten kokemuksia ja elämyksiä metropolien yöstä ja vaurauden maailmasta. Tämä kirja on tositarina näistä seikkailuista ja escort-työhön kietoutuvasta rahakkaasta seksistä ja seksikkäästä rahasta, ei niinkään syväluotaava analyysi seksityön etiikasta tai feministisistä kysymyksistä. Annan lukijalle tilaa pohtia omia tuntojaan näistä teemoista.

Haluan tarinallani inspiroida lukijaa seuraamaan omaa polkuaan ja uteliaisuuttaan, vaikka navigointi yhteiskunnan tutun ja turvallisen peruspolun ulkopuolella voikin olla kivikkoista – varsinkin kynämekossa ja stilettikoroissa. Palkinnoksi saa ainakin hyvän tarinan, jota kelpaa mammana muistella, ja mahdollisesti myös kahisevan tukun riihikuivaa.

Tarinani on tosi, mutta joitakin strategisia yksityiskohtia on muutettu tai jätetty pois itseni ja asiakkaideni anonymiteetin varmistamiseksi.

Kuka olen?

Mitä näet sielusi silmin, kun ajattelet seksityöläistä, stripparia, Onlyfans-tähteä? Näetkö piinkovan bisnesvisionääriin vai epätoivoisen alamaailman otuksen? Näetkö rahaa vai köyhyyttä? Hauskuutta vai hyväksikäyttöä? Tunnetko rinnassasi intoa vai inhoa, tai jotain siltä väliltä?

Kun illallisen puheenaiheeksi nousee seksityön tekeminen, alan ammattilainen joutuu jossain seurassa hiljenemään, toisessa selittelemään. Usein jälkimmäisessä tapauksessa suusta

pulpahtaa ensimmäisenä painokas vakuutus, ettei ole ihmis-
kaupan uhri tai ajautunut alalle epätoivoissaan minkään ulko-
puolisen tahon painostamana, vaan puhtaasti omasta halusta.
Seuraavana vuorossa on selostusta siitä, mitä työ käytännössä
tarkoittaa kaikessa kirjossaan.

Elämänvalintojensa selittäminen ja puolustaminen on
varmasti tuttua kaikille, jotka työskentelevät yhteiskunnan
peruspolkujen laitamilla itseään toteuttaen. Onneksi nykyään
pääsee yhä useammin sellaiseen illallispöytään, missä ei tar-
vitse vaieta tai selittää, vaan voi kertoa työstään avoimesti
hyväksyville ja positiivisesti asiaan suhtautuville ihmisille sa-
maan tapaan kuin kuka tahansa työskentelevä aikuinen, il-
man stigmaprässin puristusta.

Istutaanpa siis hetkeksi samaan pöytään, puretaan histo-
riani muutamaan kappaleeseen ja todetaan, että olin työvalin-
noistani huolimatta oikeastaan pitkälti samanlainen kuin sinä
tai joku perheenjäsenesi, ystäväsi, naapurisi tai vastaantuleva
kaduntallaaja.

Synnyin keskiluokkaiseen perheeseen sisarusparven keskel-
le, harmaaseen suomalaiseen lähiöön suuren kaupungin lai-
tamilla. Lapsuusmuistoihini mahtuu aurinkoisia kesiä, har-
maita sadepäiviä, metsiä, urheilua, taidetta, tanssia, pitkiä
koulupäiviä ja salaisia ihastuksia. Harrastin useita urheilu-
lajeja, luin kirjoja ja pääsin silloin tällöin matkustelemaan.
Mukaan mahtui tietysti myös sairauksia, murrosikäisten kär-
hämii ja vaikeita kausia, aivan kuin missä tahansa muussakin
perheessä.

Pienestä saakka tiesin, että haluan isona työskennellä kan-
sainvälisissä töissä ulkomailla ja tienata tarpeeksi hyvin, jotta
voin matkustella ja toteuttaa seikkailunhaluani. Investoinkin